

Μητροπολίτης Σουηδίας Κλεόπας: Η Θεία Λειτουργία στην Σουηδική γλώσσα

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

• Του Σεβ. Μητροπολίτη Σουηδίας κ. Κλεόπα

Η Θεία Λειτουργία είναι η «καρδιά» της ζωής της Εκκλησίας και η φανέρωσις της Βασιλείας του Θεού μέσα στον κόσμο.

Στην Θεία Λειτουργία, ο Λόγος του Θεού γίνεται προσιτός στον λαό και ο λαός προσφέρει τον εαυτό του στον Θεό μέσα από την δοξολογία και την ευχαριστία.

Σε αυτή τη θεολογική πραγματικότητα, η γλώσσα δεν είναι απλώς μέσο επικοινωνίας, αλλά τρόπος ενσάρκωσης και κοινωνίας.

Η Εκκλησία κηρύττει πάντοτε τον Χριστό «εν ετέραις γλώσσαις» (Πραξ. 2,4).

Η Πεντηκοστή είναι το πρότυπο, αφού ο κάθε Απόστολος άκουσε «τα μεγαλεία του Θεού» στην δική του γλώσσα.

Η τοπική διάλεκτος δεν είναι απλώς ένα καθημερινό ιδίωμα, είναι ο φορέας με τον οποίο ο άνθρωπος σκέπτεται, προσεύχεται και βιώνει τον κόσμο. Όταν η Θεία Λειτουργία τελείται στην γλώσσα που μιλά η καρδιά του πιστού, τότε ο Λόγος γίνεται πραγματικά εγγύς, τόσο στο στόμα, όσο και στην καρδιά.

Η καθολικότης της Εκκλησίας δεν αναιρεί την ιδιαιτερότητα. Ο Χριστός έγινε άνθρωπος, «κατά πάντα όμοιος με εμάς», εκτός της αμαρτίας.

Όπως η Ενανθρώπιση πραγματοποιήθη σε συγκεκριμένο τόπο, χρόνο και γλώσσα, έτσι και η Θεία Λειτουργία καλείται να προσλαμβάνει την γλωσσική και πολιτιστική ιδιαιτερότητα κάθε κοινότητος.

Η τοπική διάλεκτος στην τέλεση της Θείας Λειτουργίας μαρτυρεί, ότι η Εκκλησία δεν είναι ξένο σώμα, αλλά «σκηνώνει» πραγματικά ανάμεσα στους ανθρώπους.

Άλλωστε, οι διάλεκτοι είναι φορείς μνήμης και πολιτισμού. Όταν εντάσσονται στην λατρεία, δεν «διευκολύνουν» απλώς την κατανόηση, αλλ' αγιάζουν ολόκληρη την πολιτισμική εμπειρία του λαού.

Έτσι, η τοπική γλώσσα γίνεται όχημα θεογνωσίας και η παράδοση μεταμορφώνεται σε θεολογική μαρτυρία και εμπειρία.

Στα 4 έθνη, εκ των οποίων απαρτίζεται η Ιερά Μητρόπολις Σουηδίας και πάσης Σκανδιναβίας, επικρατούσε στο παρελθόν η άποψις, ότι η μόνον η χρήση της Ελληνικής γλώσσας προσδίδει κύρος και ιερότητα.

Από μια τέτοια, όμως, άποψη, διαφαίνεται άγνοια της πραγματικότητας, ότι η ιερότης της Θείας Λειτουργίας πηγάζει από το Άγιο Πνεύμα, που ενεργεί «πάντοτε, και πανταχού» και όχι από την αρχαιότητα ή την επισημότητα της γλώσσας.

Η τοπική διάλεκτος δεν μειώνει την ιερότητα, αντιθέτως, φανερώνει την εγγύτητα του Θεού, που «λαλεί ως φίλος προς φίλον».

Κατανοούντες τις ανάγκες της τοπικής μας Εκκλησίας και συγκεκινημένοι από την σχεδόν καθημερινή προσέλευση αρκετών νέων σε ηλικία προσώπων, που είναι κυρίως γηγενείς, αφουγκραζόμενοι δε και την ανάγκη να κατανοήσουν, κατά το

ανθρώπινο, τα τελούμενα, αλλά και τα δόγματα της Ορθοδόξου πίστεως, εκδώσαμε αρχικώς την Θεία Λειτουργία σε τρίγλωσσο κείμενο, το 2017, και τον Ακάθιστο Ύμνο, σε δίγλωσσο κείμενο, το 2019, προσφορά του πεφιλημένου Αγίου Αδελφού, Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Αγαθαγγέλου, και της “Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος”.

Καθιερώσαμε, επίσης, την τέλεση της Θείας Λειτουργίας μόνον στην Σουηδική γλώσσα, ένα Σάββατο κάθε μήνα, ξεκινώντας από σήμερα, Σάββατο, 6 Σεπτεμβρίου 2025, στις 10 π.μ., με την ευκαιρία της ενάρξεως του νέου εκκλησιαστικού έτους.

Επίσης, επί σειρά ετών, διοργανώνουμε ομιλίες και σεμινάρια για τους Κατηχουμένους και τους νεοφωτίστους, στην Αγγλική και Σουηδική γλώσσα, αρχής γενομένης και πάλι, την Πέμπτη, 18 Σεπτεμβρίου 2025, στις 6 μ.μ., στις εγκαταστάσεις του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης.

Η ίδια ιεραποστολική προσπάθεια πραγματοποιείται σε όλες τις ενορίες μας, από τους αφοσιωμένους κληρικούς μας και τους εθελοντές μας, τους οποίους ευχαριστώ από καρδιάς για την θυσιαστική προσφορά τους.

Δίδεται τοιουτοτρόπως η ευκαιρία αυτή, όπως άλλωστε και κάθε Κυριακή, εκτός από την Ελληνική, να χρησιμοποιείται, επίσης, η Σουηδική, η Νορβηγική, η Δανέζικη, η Ισλανδική και η Αγγλική γλώσσα, στις κατά τόπους ενορίες.

Μ’ αυτό τον τρόπο, η τέλεση της Θείας Λειτουργίας, σε τοπική διάλεκτο, δεν είναι απλώς μια γλωσσική επιλογή, αλλά θεολογική πράξη, που φανερώνει, ότι ο Θεός μιλάει στην γλώσσα του λαού Του, προσλαμβάνει όλη την ανθρώπινη εμπειρία και την αγιάζει.

Έτσι, η Εκκλησία μένει πιστή στην αποστολή της, όπως δόθηκε ως εντολή από τον Αναστημένο Κύριο, να κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη, με τρόπο ζωντανό, οικείο και σωτήριο.